

Forslag simpelthen et Forsøg paa at faa Lovforslaget til at forsumpe, efter at man nu har forsøgt at afvise det. Forslagsstillerne til den motiverede Dagsorden toge Forslaget tilbage, fordi de syntes at have en Følelse af, at det ikke vilde gaa igen; og saa prøver man nu at gaa den anden Vej. Da jeg ikke vil være med her-til, men grumme gerne vil se Lovforslaget fremmet, saa fraraader jeg altsaa at standse 2den Behandling og henvise Lovforslaget til et Udvalg.

Holch: Jeg har udtrykkeligt sagt, og jeg gentager, at det aldeles ikke har været min Plan, at mit Forslag paa nogen Maade skulde føre til, at Lovforslaget blev forsumpet. Jeg har nævnt, at det kun kunde dreje sig om Ændringer og Forbedringer i det foreliggende Grundlag, og jeg har tillige antydnet, at jeg turde gaa ud fra, at det ærede Medlem (Stilling), som maa antages at staa som Ordfører for Industrien, efter at hans Dagsorden har faaet den Skæbne, den har faaet, selv vil indse, at der nu kun kan være Spørgsmaal om mindre betydelige Tilføjelser til og Ændringer i det foreliggende Grundlag.

Knudsen: Ved Sagens 1ste Behandling forelaa der jo ogsaa Forslag om dens Henvisning til et Udvalg. Jeg tillod mig da at tage Ordet for at fraraade dette Skridt, fordi jeg ansaa det for umuligt gennem Udvalgsbehandling at opnaa i alt Fald noget væsentligt. Fra den ærede Ordfører for det i Fjor nedsatte Udvalg (Goos), som altsaa repræsenterer Udvalgets Flertal, fremkom der jo tværtimod Udtalelser om, at man efter grundig Overvejelse var havnet i det Standpunkt, hvorpaa man nu stod, og at der ikke fra den Side kunde ventes yderligere Udvidelser af Loven. Jeg kan ikke se, at Sagen har forandret sig siden 1ste Behandling, tværtimod forekommer det mig, at Stillingen er bleven noget forværret ved det Forslag til Dagsorden, som her har foreligget, thi det kan jo dog ikke bestrides, at hvis denne Dagsorden var bleven vedtagen, vilde Resultatet være blevet, at Sagen blev skrinlagt. Nu er Dagsordenen tagen tilbage, og jeg skal ikke indlade mig paa at bestride, at det ærede Medlem, som har stillet Forslag om Henvisning til Udvalg, maaske ikke tilsigter en Gentagelse af det, som Dagsordenen vilde bevirke, men netop fordi Dagsordenen har foreligget, og fordi den havde denne Karakter, at Sagen vilde blive skudt ud saa længe, at der ikke kunde komme noget som

helst Resultat ud deraf, ser jeg saaledes paa det nu, at et Udvalg kun vilde bringe et af to: Enten vil Udvalgsbehandlingen bevirke, at Sagen falder bort, at vi ikke faa den tilbage mere, eller ogsaa vil den komme til at foreligge her med en Flertalsudtalelse om, at Lovforslaget skal vedblive at være, som det er. Men hvilken af disse to Ting, der end sker, kan jeg ikke se rettere, end at Udvalgsbehandlingen vil være til Skade eller i hvert Fald ikke til Gavn. Derfor vil jeg ligesom ved 1ste Behandling ogsaa paa dette Stadium stemme mod Lovforslagets Henvisning til et Udvalg.

S. Jensen: Jeg skal tillade mig at gøre en ganske kort Bemærkning over for det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Holch). Jeg tror ikke, at det kan være Tingets Mening i Dag at udtale sig imod, hvad det vedtog ved 1ste Behandling. Da var der jo ogsaa stillet Forslag om Lovforslagets Henvisning til et Udvalg, men Landstinget vedtog da, at det ikke skulde ske. Naar det ærede Medlem nævnte, at der var stillet en hel Række Ændringsforslag, som kunde trænge til grundig Drøftelse, og at Medlemmerne ikke havde faaet den rigtig undersøgt, fordi vi havde haft Ferie, er det just ikke til Tingets Ære, hvis man skal kunne sige om Tinget, at det ikke rigtig er i Stand til at arbejde den første Dag, det kommer sammen efter en Ferie. Af den Grund kan jeg altsaa heller ikke se, at det skulde være nødvendigt at standse 2den Behandling og henvise Lovforslaget til et Udvalg.

H. N. Hansen: Der er forskellige Momenter, som gøre mig tilbøjelig til at i Dag stille mig noget anderledes end ved 1ste Behandling, hvor jeg udtalte mig i den Retning, at der var Føje til at henvise Sagen til et Udvalg. De Momenter, som jeg i saa Henseende skal fremhæve, ere for det første, at Landstinget den Gang har truffet en Afgørelse af denne Sag, og selv om denne Afgørelse gik mig imod, synes jeg ikke, at jeg kan være med til at sige, at Tinget otte Dage efter bør gøre denne Sag om igen; selvfølgelig kan den gøres om igen, men jeg har Betænkeligheder derved. Afstemningen ved 1ste Behandling foretoges jo med kort Varsel, men desuagtet var den et Udtryk for Tingets Mening den Gang, og jeg synes, at man maa respektere den ogsaa nu, da der er gaaet 8—14 Dage. — Et andet Moment, som gør det tvivlsomt, om det er rigtigt at henvise Sagen til Udvalg, er at den Dagsorden, som nylig